

2 K miesięcznie
z odsyłką.

Kapitał miesięczny 2 M. 30 L.
3 fr. 50 ct., 2/3 ayl., 70 am. amst.

Wydawanie w Krakowie 60 h.
z dostawą do domu 46 h.

Cena numeru
oddzielnego **8 h.**

Reklamy otwarte są wolne od
opłaty subskrypcyjnej. — Redakcja
reklamów nie odpowiada za
treść ogłoszeń i za
niezwroty reklam.

NAPRZÓD

Organ centralny polskiej partii socjalno-demokratycznej.

Wychodzi codziennie popołudniu z wyjątkiem niedziel i świąt.

Redakcja i Administracja
Kraków, Dąbrowskiego 5.

Telefon Redakcji Nr. 206.
Telefon Administracji Nr. 2214.
Konto czekowe Nr. 24955.
Adres telegr.: Naprzód Kraków.

Dział Emigracyjny
Pl. W.W. Świątych 11.

Telefon Nr. 2204.
Konto czekowe Nr. 246.
Ceny ogłoszeń: za ogłoszenie
na półtora 20 h. Za ogłoszenie
na półtora w tygodniu 60 h.

Dwa subkomitety.

Dotychczasowe obrady komisji reformy wyborczej okazują charakterystyczną cechę, polegającą na tem, że każdą ważniejszą kwestyę uważa się tem samem za sporną i odsyła się ją do subkomitetu. A ponieważ z postępem obrad tych spornych kwestyj jest coraz więcej, nie wystarczy już jeden subkomitet, zaczęto wybierać drugi i w ten sposób jeszcze bardziej skomplikowano maszynę.

Pierwszy subkomitet, wybrany zaraz po rozpoczęciu obrad, ma za zadanie załatwić punkta sporne, oznaczone jako „polityczne”. Do tych punktów zaliczono: 1) sprawę utworzenia kurii średniej własności; 2) sprawę powiększenia liczby mandatów z kurii rękodzielniczej; 3) sprawę liczby członków Wydziału krajowego; 4) sprawę utworzenia kurii narodowościowej ruskiej w sejmie przy wyborach do komisji; 5) sprawę głosowania proporcjonalnego w 5 miastach o 2 mandatach; 6) sprawę ustanowienia cenzusu podatkowego w miastach i 7) sprawę wyboru w dwumandatowych okręgach wiejskich.

Z powyższego wyliczenia widać, że w najważniejszych sprawach daleko do porozumienia, gdyż wszystkie stronnictwa polskie z jednej, a Rusini z drugiej strony zainteresowane są w przyjęciu swych żądań, względnie w odrzuceniu żądań przeciwnych. Zainteresowani są ludowcy

w sprawach wymienionych pod 1 i 7, demokraci w sprawach wymienionych pod 2, 5 i 6; podolacy i Rusini w sprawach wymienionych pod 3, 4 i 7, a osobno Rusini głównie w sprawach wymienionych pod 3 i 4.

Dla drugiego kompleksu różnic wybrano inny subkomitet zwany „geometrycznym” z tej racji, że ma on się zająć ustaleniem okręgów wyborczych, a więc tem, co u nas popularnie się nazywa „geometrią wyborczą”. Różnice w tym dziale panują między Rusinami z jednej, a stronnictwami antybłokowymi z drugiej strony, gdyż te stronnictwa z nienawiści do Ukraińców chcą kilka okręgów w Galicji wschodniej i w cypla zwanym urzędowo „Lodomeryą” wykroić kilka mandatów dla moskalofilów.

Jeżeli przypatrzymy się różnicom w pierwszej i drugiej kategorii, należy szczególną uwagę zwrócić na różnice odnośnie do wyboru w miastach. Tutaj burmistrzowie, reprezentujący te miasta, upierają się przy dotychczasowej wysoce niesprawiedliwej metodzie, polegającej na tem, że nawet nie wszyscy ci, którzy mają przepisany cenzus podatkowy, mają prawo głosowania. Burmistrzowie wolą mieć listę, z której odpada jedna trzecia część wyborców opodatkowanych, a w dodatku sprzeciwiają się obniżeniu tego cenzusu.

Specjalnie w Krakowie i Lwowie ma dalej być zatrzymany dotychczasowy sposób głosowania na wszystkich posłów, przyczem burmistrzowie posłowie z nienawiścią odnoszą się do

ordynacji ustanowionej dla wyborów do parlamentu, która zna okręgi terytorjalne: w Krakowie 5, a we Lwowie 7. Wobec tego oporu małą jest nadzieja, aby w miastach zaprowadzono głosowanie powszechne i pod tym względem miasta są gorzej traktowane niż wieś! Każdy chłop, bez względu na podatek, ma mieć głos, a w mieście — nie mówiąc już o wyższym cenzusie — nie będzie go nadal miała jedna trzecia część obywateli, płacących podatki pośrednie.

Z prac komisji uprzytomnić sobie dalej należy obrady nad kurją powszechną w miastach. I dziwna rzecz: w dotychczasowej dyskusji przeciwnicy reformy stawiali postępowwsze żądania, niż jej zwolennicy! Z antybłoku wyszedł wniosek o przyznanie kobietom czynnego prawa głosowania; antybłok żądał, aby w miejskiej kurii przyznano głos wszystkim płacącym podatki; — wnioski te zwalczały demokraci, w których interesie leży utrzymanie dotychczasowego stanu w miastach i dla których zatrzymanie pełnomocnictw jest gwarancją możności „robienia wyborów” w dotychczasowy sposób.

Takie uchwały w połączeniu z nader powolnym tempem obrad mogą obudzić poważne wątpliwości co do wartości i czasu wyniku reformy. Mimo długotrwałych rokowań w Wiedniu i Lwowie, mimo interwencji rządu i życzeń „najwyższych sfer”, daleko jeszcze do porozumienia między spornymi stronami, nie mówiąc

UPTON SINCLAIR.

EMIL POSZUKUJĄCY.

Powieść.

51

(Ciąg dalszy).

— Zwalczyłem w sobie wszystko. Muszę wystąpić przeciw nim, ale muszę być pewny, że mnie gniew mój ku temu nie podnieca.

— Cóż chcesz czynić?

— Jeszcze raz sprawy te przedłożę zgromadzeniu kościelnemu. Jeśli oni nie nie zechcą zrobić, zwrócę się do ludu...

— Ale jak, Emilu?

— Zwołam zgromadzenie. Patrz, oto to napisałem.

Wyjął papier z kieszeni, na którym było napisane dużymi literami:

Do członków gminy St. Mathews!

Zepsucie panuje w kościele. Przewodniczący kościoła przekupił zwierzchność miasta. Ograbili lud. Zwierzchność kościoła odmówiła mi głosu i wydalili z kościoła. Zwołuję zgromadzenie ludu. W najbliższą środę, o godzinie 8 będę przemawiał do ludu i wydam to, co wiem. Punkt zborny zgromadzenia na pustym placu przed kościołem.

Emil Prescott.

— I co z tem pismem chcesz zrobić? — zapytała Zosia zdziwiona.

— Każę to wydrukować na małych kartkach

i rano, kiedy ludzie będą wychodzili z kościoła, rozdram między lud.

— Och, Emilu!

— Muszę to zrobić!

— Emilu, wszyscy przyjdą z całego miasta.

— Zmienić tego nie mogę. Sali wynająć nie mogę, a w kościele nie pozwolą mi mówić.

— Czy to tak prędko wydrukują?

— Nie wiem, ale się kogo poradzę.

Zosia klasnęła w dłonie.

— Już wiem! — zawołała. — Fryderyk Bremer ma drukarnię.

— Co?

— Tak. Jego ojciec dawniej drukował. Oni nam powiedzą, co trzeba zrobić.

Ne czekając kolacyi, pobiegli do Bremerów. Cała rodzina w skupieniu słuchała opowiadania Emila. Fryderyk drżał z oburzenia, a czerwona twarz Jana jeszcze bardziej poczerwieniała.

— Na Boga! — zawołał. — I ja kiedyś szedłem tą drogą!

— To mi pan pomoże z drukiem!

— Zapewne! Sam to zrobię. Pocóż byłbym słuchał opowiadania?

Dzieci poszły na strych, aby wyszukać z pośród rupiecia starą maszynę drukarską.

— Dawniej jej używałem — rzekł stary rysownik — ale kiedy tu przybyłem, ostrzeżono mnie i zaniechałem tego. Od dwóch lat nie chodzę nawet na zgromadzenia.

— Na co? — zapytał Emil.

— Jestem socjalistą — objaśnił Bremer.

Emil się zmieszał. Czyż mógł przyjąć pomoc od socjalisty?

Tymczasem Fryderyk przejrzał czcionki, a stary Bremer wziął do ręki pismo Emila.

— Musimy je wydrukować z pauzami i wykrzyknikami — rzekł. — Prędzej będą czytać.

— Będą czytać — rzekł Fryderyk.

— Drukujmy?

Dzieci pobiegły na dół i przyniosły kilka arkuszy papieru do pisania i stos bibuły do pakowania. Usiadły na podłodze i cięły papier na paski, podczas gdy Fryderyk składał czcionki. Drukowano zatem pierwszy manuskrypt Emila.

Już była późna noc, kiedy Emil i Zosia wrócili do domu, mając trzysta odbitek buntowniczej odezwy, zapakowane starannie w papier. Byli tak przejęci sprawą, że naprawdę zapomnieli o miss Gladys.

Dopiero kiedy Emil ułożył się do snu, wróciło wspomnienie o niej, a z niem i rozpacz zburzonych nadziei, drwiących zeń tak okrutnie. Jakimże był głupcem. Jak szalonym wydały mu się teraz jego fantazje... I znów spędził noc bezsenność i dopiero o świcie popadł w sen niespokojny.

Niecierpliwość musiał opanować do godziny jedenastej — do rozpoczęcia nabożeństwa. Już na godzinę przed końcem nabożeństwa stanął na posterunku naprzeciw kościoła z bijącym sercem. Zdawało mu się, że jest mordercą, albo że ma rzucić bombę...

(Ciąg dalszy nastąpi).

Lampki

Osram z drutu ciągniętego

70% oszczędności prądu
Wspaniałe, białe światło

Lampki „Osram” Towarzystwo z ograni. odpow. Wiedeń IV. Schleifmühlgasse. Do nabycia wszędzie.
Główny skład u firmy F. Lord, Kraków, Lubicz 1. Telefon 230.

już o tem, że biskupi dotąd nie zabrali głosu. Mają oni wprowadzić swych eksponentów w komitety, ale gdzie gwarancja, że biskupi już post festum nie wystąpią z odrębnymi życzeniami, lub z potępieniem szczegółów nieodpowiadających ich interesom podawanym jako interes religijny?

Niecierpliwą się Rusini i tę swą niecierpliwąść przenoszą do parlamentu. Niecierpliw się też cały kraj, widząc, z jaką powolnością zdąża się do tak upragnionego i tak koniecznego dzieła reformy i pokoju narodowego.

Panama nowotarska.

W „Naprzodzie“ z 16 października omówiliśmy sprawę dra Chramca, marszałka powiatowego i p. Rajskiego, burmistrza Nowego Targu, którzy jako prezes względnie dyrektor Powiatowej Kasy oszczędności zaciągnęli w niej długi w kwocie 250.000 K pierwszy, a 95.000 K drugi. W sprawie tej posłał tow. Klemensiewicz wniosek w parlamencie interpelację, na którą rząd dotąd nie odpowiedział.

Sprawa ta znalazła głośne echo w prasie. Pp. Chramiec i Rajski uczuli potrzebę oczyszczenia się z tego zażutku, a zrobili to w dwójaki sposób: przez umieszczenie płatnych inseratów w gazetach (miedzy innymi w „N. Reformie“) i przez złożenie niegodności prezesa i wiceprezesa Rady powiatowej. Pierwsza metoda „oczyszczenia“ się pozostała naturalnie bez skutku, gdyż inseratem, przez siebie samego napisanym i zapłaconym (choćby firmę dało bezimienne „grono interesowanych“), nikt nie potrafi odeprzeć tak poważnych zarzutów; natomiast druga metoda doprowadziła do zupełnie odmiennego, niż pp. Chramiec i Rajski przypuszczali, rezultatu.

Dnia 2 b. m. odbyło się posiedzenie nowotarskiej Rady powiatowej, na którym omawiano rezygnację. Dyskusję podajemy na podstawie korespondencji, umieszczonej w „N. Reformie“ z 9 grudnia. W obecnym marszałku i wice-marszałku wystąpili dr Geisler i dr Nowotny, z których pierwszy jako asesor gminny jest kolegą p. Rajskiego, a drugi jako udziałowiec w wapiennikach w Szaflarach jest współdziałnikiem p. Rajskiego. Obaj ci panowie byli zdania, że rezygnacja jest nieumotywowana, bo — pp. Chramiec i Rajski jako jej powód podali „aaki prasy“ i interpelację posła Klemensiewicza.

Sprawę ujął w właściwy sposób starosta nowotarski p. Grodzicki, obecny na posiedzeniu jako komisarz rządowy. P. starosta, który przedtem osłaniał pp. Chramca i Rajskiego, teraz — po rewelacjach naszych i interpelacji — zmienił zdanie i powiedział co następuje (cytujemy wedle „N. Reformy“):

„Starosta Grodzicki zarzucił najpierw obu mówcom, to jest drowi Geisslerowi i drowi Nowotnemu, że jeden jako asesor gminy, drugi jako spółnik Rajskiego są interesowani. Wprowadził p. Rajski nie był dyrektorem, gdy spółka „Wapienniki“, do której należy, zaciągnęła pożyczkę 98 tysięcy koron w pow. kasie oszczędności, ale pożyczka ta trwa, a on jest dyrektorem kasy. To jest wbrew statutowi. Jak długo interpelacja posła Klemensiewicza w Radzie państwa nie będzie zatwierdzoną, wybrani panowie nie mogą być podani do zatwierdzenia cesarskiego. Niedawno przyjechał na lustrację pow. kasy oszczędności radca namiestnictwa Popiel z urzędowym rachunkowym Radca Popiel stwierdził, że gospodarka w pow. kasie oszczędności była niewłaściwą.“

Zdaje się, że odpowiedź ta była dość jasną i postawiła sprawę we właściwym świetle. Co jednak zrobiła Rada powiatowa? Nawiasem mówiąc, obradowała ona w szczupłym komplecie bo na trzydziestu kilku członków było tylko 19 głosujących. Oto Rada wybrała ponownie pp. Chramca i Rajskiego prezesem względnie wiceprezesem. W głosowaniu pp. Geisler i Nowotny wzięli udział, mimo że stosunek ich do kandydatów został przez starostę jasno zaklarowa-

ny; obaj panowie są przecież — jak z emfazą twierdzili — radcami powiatowymi i „niezawisłymi obywatelami“!

Zobaczymy, jak rząd wobec tego wyboru się zachowa. Nie ulega naszemu zdaniem wątpliwości, że o zatwierdzeniu nie może być mowy, gdy zważywszy, że do starych zarzutów przybyły nowe, o których mówił starosta.

Wielkie zwycięstwo socjalistów bułgarskich.

Po wyborach do sobrania.

Wybory do bułgarskiego parlamentu, „sobrania“, które odbyły się 7 grudnia, przyniosły bratnim partynom bułgarskim (chcąc bowiem jest dwie — „ciężka“ i „szeroka“) nadzwyczajne zwycięstwo. Dotychczas bułgarscy socjaliści mieli jeden jedyny mandat („szeroka“); obecnie nagle zdobyli aż — 37 mandatów Skok niesłychany.

Wybory bowiem te były, — jak powiada bułgarski tow. Zakazow — „obrachunkiem z winowajcami katastrofy narodowej“, z tym systemem, który spowodował wojny bałkańskie, rzezie brat bójce, straszną nędzę współczesną; z systemem rządów osobistych i oligarchii znanych w Bułgarii.

Nastroj ludności bałkańskiej po wojnie nępnął się już przed miesiącem, podczas wyborów gminnych, gdy socjaliści zdobyli 1.500 mandatów w radzieckich. Jednak teraz dopiero, przy wyborach parlamentarnych, które się odbyły po raz pierwszy na podstawie powszechnego systemu proporcjonalnego, przjawił się w całej pełni ten nastrój.

Towarzysze bułgarscy zbierają obecnie plon swej dotychczasowej konsekwentnej taktyki. Pamiętamy, że wobec wojny byli nieprzejednani, zwalczyli zagraniczną politykę cara bułgarskiego, jak mogli. I dziś, gdy ludność sama zobaczyła z przerażeniem, do czego doprowadziła ją awanturnicza polityka Ferdynanda i jego partii burżuazyjnych, — oddaje mandaty socyalistom.

Widzimy tu pewne podobieństwo do ostatniego wielkiego zwycięstwa towarzyszy włoskich. Ci również energicznie protestowali przeciw awanturze tripolitańskiej; pamiętamy wszyscy, jak oburzali się na nich patentowani włascy „patryoci“, jak nieraz czynnie ziewali socjaliści. Lecz oto wojna się skończyła, nie przynosząc ludności nic, oprócz rozezwania... Ludności obiecywano złote góry w Tripolisie. Wjną ukończono, ludność zaczęła się była wybierać do Tripolisu po złote runo. Tymczasem rząd sam zakazał emigracji wszystkich tym, którzy nie mają w Tripolisie „kieszonki“ pracy, jako że sposobności do zarobkowania tam niema i w najbliższej przyszłości nie będzie... Przytem rząd włoski oświadczył, iż dla wyprawy do Tripolisu należy mieć specjalny paszport i złożyć do urzędu skarbowego wysoką kaucję (100 lirów).

Jasna rzecz, iż rozgoryczona ludność włoska musiała oddać przy wyborach głosy na socjalistów, którzy tak energicznie sprzeciwiali się wojnie w swoim czasie. Burżuazyjni słynny uczyony włoski Ferrero pisał: „Nie należy oceniać zamyśleń wobec tej prawdy, że socjaliści zawdzięczają swe zwycięstwa przy ostatnich wyborach swej opozycji wobec wojny z Turcją“.

To samo się powtórzyło w Bułgarii. Wojna trwała przez 11 miesięcy i doprowadziła do takiej nędzy ludność, że nawet chłopci masowo zaczęli wyrażać swe sympatie socyalistom. Wyczerpane wojną i ciężkim kryzysem ekonomicznym partye socyalistyczne poprosiły nie były w stanie podjąć zapotrzebowaniam; brakło już ludzi i pieniężnych. Piechotę po 20-30 kilometrów musieli towarzysze-agitatorzy przebywać, aby rozdać odezwę, lub obojętne zgromadzenia. Wszędzie byli witani entuzjastycznie. Prowadząca „liberalna koncentracja“ jest zdyskredytowana i jej wodzowie są oskarżeni o przekroczenie władzy, lub o defraudację; w znacznej mierze jest też skompromitowana koalicja konserwatywna (narodników i progresistów)

W rezultacie socjaliści odnieśli świetne, nie oczekiwane przez nich samych (w takich rozmiarach) zwycięstwo. Wprowadzili nowemu parlamentowi nie wróżą długiego żywota.. Ale wobec powszechnej nędzy, rozgoryczenia itd. ludności socjaliści niewątpliwie w dalszym ciągu zachowają swą popularność.

Socjalizm zwycięża wszędzie! Do świetnych zwycięstw socyalistycznych przy ostatnich wyborach parlamentarnych (Niemcy, Francja, Włochy), przybywa jeszcze wielkie zwycięstwo towarzyszy bułgarskich!

Komisja reformy wyborczej.

Lwów, 11 grudnia.

Na wczorajszym posiedzeniu subkomitetu politycznego obradowano nad kurją średnią.

Posel Witos (lud) postawił wniosek o skreślenie tej kurji, grożąc w razie odrzucenia najdalej idącymi konsekwencjami, pod którymi należy rozumieć usunięcie się ludowców od udziału w komisji.

Subkomitet odłożył tę sprawę na później i przystąpił do obrad nad kurją cenzusową miast. Dyskusja toczyła się nad wnioskami o zniesienie cenzusu podatkowego na 2 K.

Przez dłuższy czas dyskutował subkomitet nad kurją średnią i nad ilością członków Wydziału krajowego.

Co do kurji średniej własności podolacy oświadczyli, że zgodziliby się na jej zniesienie pod warunkiem, że przypadające Podolakom 4 mandaty zostaną dodane do kurji wiejskiej z głosowaniem proporcjonalnem.

Co do liczby członków Wydziału kraj. Podolacy obstają przy liczbie 7 (5 Polaków i 2 Rusinów).

Ostatecznie subkomitet nie powziął żadnych uchwał.

W subkomitecie „geometrycznym“ omawiano rozdział okręgów wyborczych, przyczem Rusini obstawali przy zniesieniu 16 okręgów dwumandatowych w kurji wiejskiej.

Dziś oba subkomitety będą kontynuowały obrady.

Obstrukcja ruska w parlamencie.

Wiedeń, 11 grudnia.

Wczorajsze posiedzenie Izby posłów osiągnęło rekord pod względem obstrukcji. Rusini z obawy, aby nie uchwalono ustawy o przekazywaniu krajom udziału w podatku wódeczanym, nie chcieli dopuścić do drugiego czytania ustawy o podatku osobisto-dochodowym, a chcieli przeszkodzić za pomocą niebywałego dotąd sposobu prowadzenia obstrukcji. W rezultacie przyszedł do skutku następujący kompromis: Rusini dopuścili drugie czytanie pod warunkiem, że Izba przerwie dalsze obrady do przyszłego czwartku. Tak też się stało i ustawę o podatku osobisto-dochodowym przyjęto w drugim czytaniu.

Niemcy narodowi i chrz. soc. chcieli preforować tę ustawę en bloc, przez co byłoby odpadły różne wnioski mniejszości i poprawki, na które rząd był się zgodził. Temu żądaniu sprzeciwili się na konwencie seniorów socjalni demokraci — jak się pokazało — z dobrym skutkiem. Mianowicie przeparli oni jednym głosem większości wniosek o podwyższenie minimum egzystencji wolnego od podatku z 1200 na 1600 K.

Przebieg posiedzenia.

Na początku posiedzenia poseł Petruszewicz (Ukr.) postawił wniosek o przerwaniu posiedzenia i zwołanie konwentu seniorów.

Prezydent ministrów hr. Stürgkh sprzeciwił się temu wnioskowi, który odrzucono.

Gdy prezydent ogłosił odrzucenie wniosku, Rusini zaczęli bić w takt pulpitemi. Powstał piekielny hałas. „Muzykę“ prowadził poseł Hołubowicz. Rusini z góry byli przygotowani na obstrukcję, bo podzieliли między siebie role. Hołubowicz, Cegielski i Petrycki trąbili, Siengalewicz i Budzynowski puszczały w ruch dzwonki elektryczne, Folis i Onyszkiewicz gwizdali.

Na zbliżające się długie i nudne wieczory zimowe najprzyjemniejszą rozrywką domową jest

GRAMOFON

który każdy nabyć może na spłaty tygodniowe lub miesięczne w Tow. handlowem Wielki wybór płyt i „Irwing“ Kraków, Gr. dzka 60. części do Gramofonów wszelkich systemów na składzie. Reparyacje wykonuje się szybko i dokładnie. — Ceny nader niskie.

WIEDENSKI BANK ZWIAZKOWY

FILIA W KRAKOWIE, RYNEK GŁÓWNY, LINIA A-B L: 44.

Kapitał akcyjny 180 milionów kor.
Fundusze rezerw. 80 milionów kor.

Większe kwoty wypłaca bez wypowiedzenia

Przyjmuje wkładki w rachunku bieżącym i na 4% książeczek wkładowych.

Podatek rentowy opłaca Bank z własnych funduszy. Kupuje i sprzedaje wszelkie papiery wartościowe i waluty, po najkorzystniejszych kursach i w najlepszym czasie.

Wśród Niemców powstało wielkie oburzenie. Kilku posłów niemieckich rzuciło w stronę Rusinów plik papierów.

Z Rusinów Kost Lewicki i Oleśnicki nie brali udziału. Od czasu do czasu słychać śpiew. Poseł Hummer i inni szykowali się do ataku na Rusinów, ale ich inni posłowie niemieccy powstrzymali. Z kół niemieckich wyszła myśl, aby *en bloc* przyjąć całą ustawę o podatku osobisto-dochodowym. Posłowie narodowo-demokratyczni odgrazali się, że jeżeli Rusini pójdą dalej na drodze presji, to posłowie narodowo-demokratyczni nie wezmą nadal udziału w pracach komisji reformy wyborczej.

Wśród tego hałasu prezydent zarządził

głosowanie

nad ustawą o podatku wódeczanym.

Gdy ogłoszono przyjęcie ustawy, Rusini wszczęli ogromny hałas. Wyjęli zasuwę z pulpitów i stukali niemi o ławki ustawicznie, inni rzucaли protokółami i papierami o ławki. Prawie wszyscy mieli świstawki, niektórzy aparaty elektryczne dzwoniące automatycznie. Kolessa i Oleśnicki mieli trąbki samochodowe.

Poseł Gustaw Gross przyniósł dwa wielkie pakiety waty i rozdał je między posłów.

Prezydent udzielił głosu referentowi Lichtowi w sprawie noweli o podatku osobisto-dochodowym. Z powodu wrzawy Rusinów jednakże referent nie mógł mówić.

Po godz. 1 wiceprezydent Jakel zarządził przerwę w posiedzeniu, poczem zebrał się

konwent senlorów.

Po długich naradach zgodzono się na następującą propozycję: Rusini dopuszczają do drugiego czytania ustawy o podatku osobisto-dochodowym, poczem Izba przerwie obrady do przyszłego czwartku.

Na podstawie tej umowy otwarto ponownie posiedzenie Izby o godz. 4 1/2, poczem prezydent o głosił, że przerywa posiedzenie do godz. 7 wieczór ze względu na obrady delegacji.

O godz. 7 wieczór posiedzenie otwarto i przystąpiono do głosowania nad ustawą o podatku osobisto-dochodowym.

Przyjęto bez zmiany § 153 i § 154 dotyczący uwolnień od podatku osobisto-dochodowego. Wniosek mniejszości co do skreślenia ustępów w sprawie zwolnienia od podatków oficerów i żandarmerji odrzucono.

Do § 155 dotyczącego minimum egzystencji, zgłoszonych było kilka poprawek. Wniosek mniejszości o podwyższenie minimum na 2000 K względnie 1800 K odrzucono.

Przy wniosku mniejszości o podniesienie minimum egzystencji na 1800 K załatwił poseł tow. Winarski imienne go głosowania. Wniosek

mniejszości posła Winarskiego został przyjęty 196 głosami przeciw 186. Z we oklaski na ławach socjalno-demokratycznych, przerywając na ławach młodocześkich i chrześc. społecznych).

§§ 156 i 158 przyjęte bez zmian w brzmieniu komisji. Dalej przyjęto §§ 160 do 165 włącznie z odrzuceniem wszystkich poprawek, w brzmieniu komisji.

Przy § 172 (wymiar podatku) zgodnie z przyjętym wnioskiem mniejszości posła Winarskiego w sprawie podwyższenia wolnego od podatku minimum egzystencji do 1600 K odrzucono wniosek, by sześć stopni dochodu 1200 do 1600 K skreślić.

Przy wniosku mniejszości posła tow. Hillebranda do § 172 zarządono imienne głosowanie.

Wniosek mniejszości, aby progresywną podatkową podwyższyć przy dochodzie ponad 10 000 K, odrzucono w imiennym głosowaniu 200 głosami przeciw 173.

Resztę paragrafów przyjęto z kilku poprawkami dra Adolfa Grossa. w brzmieniu proponowanym przez komisję. Tem samem załatwiono drugie czytanie ustawy.

Sprawozdawca postawił wniosek o natychmiastowe rozpoczęcie trzeciego czytania.

Poseł tow. Seitz zażądał imiennego głosowania nad kwestją nagłości podjęcia natychmiast trzeciego czytania.

Prezydent ogłasza, że sprawozdawca dr Licht cofnął swój wniosek co do natychmiastowego podjęcia trzeciego czytania, więc odpada głosowanie.

Obrady przerwano. Po kilku zapytaniach do prezydenta posiedzenie zamknięto. Następne posiedzenie odbędzie się we czwartek 18 b. m.

O głosowanie nad „minimum egzystencji“.

Wiedeń, 11 grudnia.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Przy głosowaniu nad wnioskiem mniejszości posła tow. Winarskiego o podniesienie wolnego od podatku minimum egzystencji z 1200 na 1600 K posłowie Kola polskiego Rauch, Löwenstein, Kollischer i Krogolski wyszli z sali. Gdy wniosek został większością 1 głosu przyjęty, oświadczył German, że wyciągnięcie konsekwencji z tego absentowania się powyższych posłów t. j. złożony mandat przewodniczącego grupy demokratycznej i wiceprezesa Izby.

Przed głosowaniem dr Leo prosił powyższych posłów, aby nie uchylali się od głosowania, ale ci odmówili.

Za wnioskiem głosowała też grupa Stapińskie go, mianowicie Stapiński, B. Łyszczarz, Madej, Kubiś S. Nowski, B. mba i Wróbel

Przeciw obstrukcyi.

„Arbeiter Ztg“ gwałtownie występuje przeciw Rusinom za ich wczorajsze wystąpienie. Pięta ona, że wystąpienie to było gwałtem przeciw Izbie, podczas gdy dotąd taka obstrukcyja była tylko obroną przeciw nadużyciom ze strony prezydium.

KRONIKA.

Czwartek 11 grudnia.

Nowiny krakowskie.

„Granice życia“ — na ten temat będzie miał odczyt H. Raabe staraniem Uniwersytetu Ludowego we czwartek 11 grudnia w Związku stow. robotn. (Dunajewskiego 5 II p.). Obrazy świetlne. Wstęp wolny. Początek o godz. 7 wieczór.

Temat dotyczy jednego z najważniejszych zagadnień współczesnej biologii, zagadnienia, związanego z życiem i śmiercią istot żywych. Nasi towarzysze zapewne licznie pośpieszą na ten ważny wykład.

Podrożenie węgla miejskiego. Komisya, zarządzająca miejskim składem węgla, uchwaliła podwyższyć od 1 stycznia cenę o 4 hal. na 50 klg. Podwyżkę tę motywowano podwyższeniem należności za dzierżawę placu, budową toru dowozowego, opłatą myta itd.

Podwyżka ta odbije się grubo na konsumentach, gdyż nie ulega wątpliwości, że sklepy prywatne pośpieszą z podwyżką cen, naturalnie wyższą, niż 4 h. I to ma nazywać się „regulatorem cen“!

Z teatru ruskiego. Steregiem przedstawień zaprezentował się zespół ruskiej sceny narodowej z najlepszej strony. Rozmaité repertuaru, staranna reżyserya i wystawa przynoszą zaszczyt dyr. Sireckiemu i jego współpracownikowi Czarneckiemu. Personal posiada parę wybitnych sił artystycznych, o całym zespole można wyrazić się z pełnem uznaniem. Na pierwszy plan wybija się p. Rubczakowa i Kuznirowa, pierwsza obdarzona pięknym głosem i wdziękiem, druga — artystka impulsywna, tworząca postaci silne, technice i temperamentem. Pani Osipowiczowa jest doskonałą w rolach charakterystycznych. Dobrą wodewilką jest p. Polypenko. P. Rubczak pięknym głosem humorem i samowystością zjednuje sobie szczerą oklaski. P. Kurboj jest niezwykle inteligentny młody artysta, przypominający naszego Józefa Węgrzyna. Wyborni artyści charakterystyczni — to panowie Jurczak, Kochanenko i Niżankowski. P. Petrowicz, słabszy w rolach amantów,

MARYUSZ ZARUSKI.

Na morzach dalekich.

Bunt na „Nerpie“.

5

(Dokończenie).

Lecz Szelgunow już wyczuł sytuację, zrozumiał, że zwycięstwo bliskie i postanowił stanowczy cios zadać.

— Ty, Czertow, charakter masz twardy, ale moja siła twardsza od ciebie. Śmiałoś porwać się na mnie, swego zwierzchnika i pracodawcę? Mogł bym morderę ci teraz własną twoją juchą w oczy floresy ośdobić, lecz nie uczynię tego, pal cię dyabli! Ale to sobie zapamiętaj, że jak nie ugniesz się, to ja cię razem z twoją Marją i bękartami zgnoję! z torbami puszczę! tak, jakście na świat przyszli: nadzy i boali. Na wszystkie świętości przysięgam, że zrobię to! Ty wiesz, że Szelgunow słowa dotrzymać potrafi... O... krzyż całuję, że zrobię!

Tu Szelgunow złożył na krzyż dwa palce rąk i pocałował.

Twarz Czertowa zrobiła się sina, a potem szarozielona. Strażnicy wciąż go za ręce trzymali. Oddychał ciężko.

— Selfa nie Kirilowiczu — zaczął stłumionym

głosem — przebac! Opętała mię siła nieczysta... popłynę na „Nerpie“... przebac!

Z temi słowami opuścił się na kolana i ręce rozłożył. Strażnicy się odsunęli.

— Przysięgniesz na wierną służbę?

— Przysięgam.

Po chwili kuter parowy z pięciu strażnikami oddalał się od burty „Nerpy“. Bunt został załagany.

P. S. Przypadkowo danem mi być świadkiem ostatnich chwil „Nerpy“.

Tegoż roku, pewnej nocy jesiennej jedna z najstraszliwszych, jakie na morzach widziałem, burz północnych, zapędziła naszą „Dzierżawę“ w „rozsypany“, ciągnące się daleko na północ od Strażnicy Przylądka. Są to miejsca około 15 - 20 metrów głębokości, gdzie w czasie burzy ogromne oceanowe fale do dwa sięgają, tocząc się pionowymi ścianami. Główne nasze żagle, stargane na drobne strzępy, rozleciały się po morzu, jak stado wróbli. Fale przelewały się przez okręt na całą jego szerokość, zatapiając pokład po brzegi. Na dzieł ratunku nie było żadnej. Ocalał nas jednak cud-przypadek.

Właśnie w chwili, gdy po nierównej i bezsku tecznej walce z rozszalałym żywiołem oczekiwa liśmy katastrofy, ruszył z Meseńskie j Zatoki wódut

brzeżu odpływ, którego prąd w tych miejscach posiada niesłychanie wielką siłę i szybkość.

Dwie potęgi: burzy i prądu wody starły się tutaj o losy „Dzierżawy“. Zwyciężył odpływ, który przy pomocy paru ocalałych żagli, odrzucił nas od skał Strażniczego Przylądka na pełne morze.

W tych to właśnie miejscach, po lewej naszej ręce, a bliżej fatalnych skał przylądka, widziałem statek, forsujący *) rozpaczliwie żaglami. Była to, jak dowiedziałem się później, nieszczęśliwa „Nerpa“. Pomimo okropności naszego własnego położenia, nie mogliśmy bez waruszenia patrzeć na wysiłki tamtych. Los ich był rozstrzygnięty, albowiem wyjście na pełne morze przegradzał „Nerpie“ długi cypel Strażniczego Przylądka.

Szczątki „Nerpy“ i ciała kilku ludzi jej załogi w miesiąc potem znaleźli na tem pustym wybrzeżu Samoedzi, powracający ze stadami renów z Kaniskiej Tundry. Obok rozbitego karbasu leżał Czertow z ręką ściskającą rękę noża, którego ostrza wbite było w deskę. Widocznie na przewróconej do góry dnem łodzi trzymał się przy pomocy noża do czasu, aż go śmierć zaskoczyła. Kilkanaście kroków dalej, podobne do zamrożonej szmaty, leżały zwłoki Paltusa.

*) Forsować żaglami — znaczy mieć na masztach więcej żagli, niż siła wiatru na to pozwala. Przyp. autora.

Wydawnictwa „Życia“

do nabycia we wszystkich księgarniach i administracji „Życia“ w Krakowie. Rynek Główny 44.

Fr. Engels: Rozwój socjalizmu od utopii do nauki. Cena 1 kor.

G. Howell: Związki zawodowe robotników angielskich. Cena 2 kor.

A. Mummicki: Wspomnienie z lat 1888—1892. Cena 40 hal.

W. Władymirów: Ekspedycja karna pułku Siemienewskiego na kolei moskiewsko-kazańskiej podczas dni grudniowych 1905 roku. Cena 1 korona 50 halerty.

K. Kautsky: Historia komunizmu w starożytności i średniowieczu. Cena 4 kor.

Materyały do historii P. P. S. Tom I. 1893—1897. Cena 6 kor.

Materyały do historii P. P. S. Tom II. 1898—1901. Cena 9 kor.

W. Orwid: Henryk Baron. Cena 30 hal.

W. Orwid: Stefan Okrzeja. Cena 30 hal.

W. Orwid: Zamach na Skąłona. 1 kor 50 hal.

Res. Dzieje ruchu socyal w zaborze rosyjskim 8 kor. Stas. dziesięciolecie organizacyi socyalistycznych i robotniczych. 1 kor 80 hal.

zagrał dobrze Uriela w „Skatanie“. Na pochlebną wzmiankę zasługują pp. Kossak i Dańzak, jak również kapelmistrz Kossak. Parę dni tylko zabawią jeszcze goście, to też publiczność zapewne skorzysta ze sposobności i zapozna się ze sztuką sceniczną bratniego narodu. Polecenia godną jest grana dziś sztuka rodzajowa ludowa „Nie chodź, Hryciu na wieczornice“.

Najbliższy poranek Instytutu muzycznego (czwarty z rządu a drugi symfoniczny) odbędzie się w niedzielę 24 bm. w sali „Uciechy“. Program poświęcony twórczości Beethovena, którego uwerturnę z „Coriolana“ i symfonię C dur odegra orkiestra 1 p. p. W koncercie fortepianowym Es dur (z towarzyszeniem orkiestry) wystąpi prof. Instytutu p. A. Dieth, znany w Krakowie z występu swojego przed dwoma laty. Bilety po 1 kor w kancelarii Instytutu (ul. św. Anny 2) od 12—1 lub 4—6, w dzień koncertu od godz. 10 rano przy kasie teatru „Świecickiego“ „Uciecha“.

Z wystawy Związku artystów. Celem uprzyętnienia nowo otwartej wystawy w pałacu Spiskim (oficyny I. p.) jak najszerzym warstwom, zniżono wstępne we wszystkie dni do 60 h. Uczniowie i słuchacze wyższych zakładów naukowych płać 20 h. Uczniowie Akademii sztuk pięknych, oraz uczeni wydziału artystycznego kursów Baranieckiego i szkoły panny Niedzielskiej mają wstęp wolny za okazaniem legitymacji. Wyborem dzieł na wystawę zajmował się osobny komitet artystów pod przewodnictwem prof. Axentowicza, prezesa Związku. Dla łatwiejszego informowania się co do cen dzieł wystawionych, umieszczono je w katalogu. W pierwszym dniu wystawy zakupiono obraz olejny Stanisława Białowskiego p. t. „Św. Jerzy zabijający smoka“.

I. Walne Zebranie Towarzystwa Polskiego Instytutu pedagogicznego odbyło się 7 b. m. Wybrano zarząd, w skład którego weszli: Prof. Tadeusz Łopuszański, przewodn., prof. Eugeniusz Gross, dr Henryk Kanarek, prof. Mossoczy, dr Odrzywolski, dr Eugeniusz Piasecki (Lwów), Helena Radlińska, dr Zofia Szybalska, Aniela Szyćówna (Warszawa) Adam Szymański. Komisja rewizyjna: Dyr. Bałaban (Lwów), prof. Belak, dr Antoni Krawczyk, dr Trykowski zast. Sąd honorowy: Dyr. Dobrowolski, dr Antoni Karbowski, Dyr. Spławinska Paulina, prof. Maurycy Straszewski.

W posiedzeniu brali udział delegaci: Tow. Nauczycieli Szkół W., Związku nauczycielstwa lud., Macierzy szkolnej, Tow. Szkoły ludowej, Uniwersytetu lud. im. Ad Mickiewicza, Polskiego Tow. pedagogicznego.

Chór akademicki na walnem zgromadzeniu, odbytem 1 b. m., wybrał następujący wydział: prezes Włodzimierz Dzięwiński, wiceprezes Güntwald Leopold, skarbnik Korpak Jan, sekretarz Gutowski Aleksander, bibliotekarz Kotas Ferdynand. Do wydziału wybrano: Kowala Piotra, Kijowskiego Tadeusza; do komisji kontrolującej: Reklewskiego Romana i Niezgodę Jana. Na kierownika uproszono prof. Bolesława Wallek-Walewskiego, poruczałając stanowisko dyrygenta w zastępstwie Tomowiczowi Henrykowi. Do komisji artystycznej zaproszono Bolesława Wallek-Walewskiego i Maryana Rudnickiego.

Koło Pań Straży Polskiej zawiadania, że w założonej staraniem tego Koła szkoła kilmarskiej u p. Ramzowej w Krakowie można odbierać złożone wkładki w pieniądzu lub w kilmach odpowiedniej wartości. Równocześnie podejmuje się do wiadomości, że wkrótce zostanie otwarty kurs nauki kroju na Grzegórkach, dla pańien uczęszczających do magazynów.

„Sympatyczna“ rubryka... Nieznani sprawcy włamali się wczoraj do mieszkania p. Jana Grucy przy ul. Potockiego 4 i skradli rzeczy wartości 300 K. Okradziono też audytora wojskowego Kollera, zamieszkałego przy ul. Pędzichów 1. 11.

Nikt nie wie, gdzie kras jego. Z Ameryki wracał. Kto? Chł. p. polski ze wsi Kalkowej w powiecie gorlickim. Dwukrotnie przepłynął ocean i znów znalazł się w rodzinnym kraju. Śniła się do niego kraina głodu, nędzy i ciemnoty, kraina klerykalizmu i wyzysku, biedna i smutna ale jego ojczyzna. Nagle chłop zasłabł między Trzebinia a Krakowem i zmarł, pomimo ratunku lekarzy, jadąc tam samym pociągami. Nie wziął swej wsi

ni zagrody. Pytacie o nazwisko? Obojętne. Nazywał się Jan Dawończyk, lat liczył 40.

Nikt nie wie, gdzie kras jego.

Hrabia oszustem. Donieśliśmy, że na szkodę hr. Jadwigi Rzysszczewskiej kuzyn jej hr. Młodecki popełnił szereg oszustw. Młodecki mieszkał w Wiedniu w pierwszorzędnym hotelu gdzie też bawiła hr. Rzysszczewska. Młodecki puścił w obieg fałszywe weksle z jej podpisem na kwotę 62.000 K i prosił ją następnie, aby mu pożyczyła tych pieniędzy, celem uniknięcia skandali. Gdy otrzymał te pieniądze, weksli nie wykupił, tylko zniknął z Wiednia.

W Krakowie zgłasza się szereg osób, poszkodowanych przez Młodeckiego. Młodecki zakupił sobie z wierzycieli i przysłał wczoraj do pewnej firmy w Krakowie telegram z Hamburga, że wyjeżdża do Ameryki. Podobno w Krakowie puścił hr. Młodecki w obieg również kilka weksli z fałszywymi podpisami. Za zbiegiem rozpisano listy gończe.

Z innego źródła dowiadujemy się, że przed paru laty hr. Rzysszczewska pożyczyła Młodeckiemu kolosalne sumy, idące w setki tysięcy koron. Zakupił on za nie dobra ziemskie koło Monachium. Fatalna gospodarka przyprowadziła go o znaczne straty. Młodecki więc sprzedał swe posiadłości, a źródło utrzymania wynalazł sposobem prostym: począł fałszować weksle z podpisem kuzynki Rzysszczewskiej. Ogółem puścił je w obieg na kilkadziesiąt tysięcy koron. Poszkodowana, dowiedziawszy się o tem, wręczyła Młodeckiemu nowe weksle z prawdziwym swym podpisem, ażeby nimi zastąpił sfałszowane. Kuzynkę uczynił nieco odmiennie. Sfałszowanych weksli nie wykupił, a prawdziwe zrealizował częściowo w bankach wiedeńskich, częściowo zaś w Banku Galicyjskim w Krakowie i u prywatnych eskonterów. Gdy wieść o tem doszła kuzynkę hrabinę, ta już tym razem nie zważała na nic, lecz sprawę oddała policji i sądom wiedeńskim. Na żądanie ich policja krakowska przeprowadziła pewne dochodzenia w miejscu.

Młodecki liczy lat czterdzieści kilka. Rzysszczewska, ogromnie majątna, jest skoligaconą z arystokracją wiedeńską.

CI, co nie ślęją, ani orzą. Do mieszkań wdziera się jakaś 16 letnia dziewczyna, elegancko ubrana, w zielonym kapeluszu, prosząc o pozwolenie na pisanie kartki. W międzyczasie jednak, w chwili stosownej, zabiera z pokoju, co jej wpadnie pod rękę. Wczoraj tym sposobem skradła z mieszkania p. Józefa L. przy ul. Długiej pod L. 35 plaszcz wartości kilkudziesięciu koron. Nie jest to jej pierwsza kradzież.

Braciшек duchowy młodej oszustki, 19 letni Antoni Klich, b. pomocnik ogrodowy w jednym z tutejszych klasztorów męskich, używa odmiennej taktyki. Mianowicie obchodzi mieszkańców i wydłuba od nich różne datki rzekomo na cele klasztorne.

I jej i jego szuka policja.

Za sprzedaż lichych zegarków po cenach bardzo wysokich przejeżdżającym przez Kraków emigrantom aresztowano wczoraj na dworcu niejakiego Salomona Brandesa.

Uniwersytet Ludowy im. A. Mickiewicza (ul. Dunajewskiego 7).

Czytelnia czasopism otwarta codziennie od godziny 11—1 w południe i od 4—9 wieczorem.

Biblioteka otwarta od godziny 12—1 1/2 w południe i od 5—9 wieczorem.

Biuro otwarte w dni powszednie od godziny 5—7 wieczorem.

Wykłady w sali przy ul. Zwierzynieckiej 14:

We czwartek o godz. 7 wieczorem: H. Orsza: „Z życia ostatnich pokoleń“.

W piątek o godz. 7 wieczorem: Juliusz Kaden: „Współczesna rewolucyjna literatura polska“.

Repertuar teatru młojskiego.

Czwartek „Pani prezesowa“.

Piątek „Don Juan“.

Repertuar teatru ruskiego (sala „Kino-Bajka“, ul. Rajska).

Czwartek: „Ne chody Hryciu“.

Piątek: „Madame Butterfly“.

Nowiny lwowskie

Śmiertelna przejechanie. Sprawdzono, że kobieta, zabite wczoraj kopytami konskimi na ul. Sadownickiej, nazywała się Konstancja Biskiewicz była wdowa po rewidencie kolejowym, liczyła 61 lat. Wracała do swego mieszkania przy ul. Gębokiej i w chwili, gdy przechodziła przez ulicę, wjechał na nią wóz ciężarowy, kierowany przez Seńka Jawneho. Sprawca wypadku aresztowany i odstawiony do więzienia.

Zamach samobójczy. W mieszkaniu rodziców przy ul. Anczewskego targnął się na swoje życie 23 letni Roman T., praktykant pocztowy; z flobertu strzelił w usta. W stanie groźnym odwiezł go pogotowie do szpitala.

Włamanie się do lokalu Towarzystwa im. Piotra Skargi. Onegdaj o godzinie 4 po południu, kiedy służba była na nieśporach w kościele Jezuitów, włamali się do lokalu, mieszczącego Tow. im. Piotra Skargi, sodalicye maryjańskie i administrację „Kroniki powszechnej“ przy ul. Teatralnej 3 nieznani sprawcy, którzy po rozbiciu drzwi wchodowych wdarli się do wnętrza, porozbijali szafy i biurka i skradli pewną ilość pieniędzy prefekta towarzystwa, skarbnika i puski składkowe. Po ukończeniu nabożeństwa wszedł do lokalu kursor Tow. im. Piotra Skargi i tu zobaczył chowających się za stoły dwóch ludzi, z tych jednego w mundurze wojskowym. Gdy kursor chciał przytrzymać żołnierza, ten rzucił się na niego z dobytym bagnetem, wobec tego kursor uciekł, narobiwszy hałasu. Tymczasem w sieni zebrała się grupka ludzi, między innymi prefekt towarzystwa p. Konopka. W tej chwili złodzieje wypadli na schody i rzucili się do ucieczki. P. Konopka chciał zatrzymać żołnierza i zastąpił mu drogę w bramie. Ten jednak uitorował sobie drogę bagnetem, wypadł na ulicę i zniknął w tłumie osób, wychodzących z kościoła Jezuitów.

Złodziej, który sam stawia się policji. W ekspozyturze policji na dworcu kolejowym zgłosił się Michał Szpot i zeznał, że przed dwoma tygodniami ukradł w Schodnicy jakiemuś rolnikowi kwotę 3000 K, z których dał swej żonie Kłarszynie 1200 K, oraz że wspólnie z Antonim Burgerem i N. Kuśniersem włamał się do sklepu korzennego Kasprowicza i Wasowicza w Striju, skąd z kasy skradli 4800 K. Szpot osadzono w aresztach policyjnych, za jego spółnikami i żoną zarządzono pościg.

Uniwersytet Ludowy im. A. Mickiewicza został przeniesiony na plac Dąbrowskiego 1. 7, II piętro. Sprawy sekretaryatu od godz. 6 do 7 wieczorem. Biblioteczki ruchome od godz. 7 do 8 wieczorem. Wykłady w stowarzyszeniach od godz. 7:30 do 9 wieczorem. Zabawy dla dzieci w stowarzyszeniach zawodowych w niedziele od godz. 3 popoł. do 6 wieczorem.

W sali Stowarzyszenia stolarzy („Zgoda“), ul. Piesza 4, w piątek o godzinie 7 1/2 wieczorem wykład dra F. Perla: „Brak pracy i środki zaradcze“ (część II).

W sali Stowarzyszenia handlowców (Rynek 8, II. p.) w piątek o godz. 7 1/2 wieczorem wykład dra J. Nelkena: „Główne przyczyny chorób umysłowych“.

W sali Stowarzyszenia kafilarsy (ul. Zielona 4) w piątek o godz. 7 1/2 wieczorem wykład dra E. Lotha, asyst. uniw.: „Człowiek przedhistoryczny“.

Repertuar teatru młojskiego.

Piątek: „Gra serc“.

Z kraju

Prezydium krajowego komitetu wicowego nauczycielstwa ludowego odbyło posiedzenie w niedzielę 7 b. m., na którym zastanawiano się nad tem, jakich dołożyć starań, aby sejm, po otrzymaniu 20 milionów z małego planu finansowego, przystąpił do regulacji plac w myśl żądań nauczycielstwa, t. j. zównania plac z poborami urzędników państwowych, którzy w nowej pragmatyce zaliczeni są do kategorii o średnim wykształceniu z maturą. Uchwalono, że w razie gdyby potrzeba tego wymagała zwołać zjazd delegatów z całego kraju, a względnie ogólny wiec, aby całe nauczycielstwo dało wraz swym żądaniom. Ponatto

DRUKARNIA LUDOWA

W KRAKOWIE, UL. DUNAJEWSKIEGO 5. TEL. 1310

WYKONYWA DZIEŁA, GAZETY, ZAPROSZENIA, AFISZE I T. P. SZYBKO, GUSTOWNIE, STARANNIE I PO MOŻLIWIE PRZYSTĘPNYCH CENACH.

uchwalilo prezydium domagać się od sejmu, aby przybył z natychmiastową doraźną pomocą nauczycielstwu przez uchwalenie jednorazowego dodatku tak, aby ogólna kwota na dodatek od powołanej wysokości kwoty regulacji plac, przy rzeczony przez sejm i na razie za rok 1913 nie wynosiła mniej niż 500 K, licząc przeciętnie na jedną osobę nauczycielstwa.

Z Żywca piszą nam: „Pieśni wojak polskich“ będą tematem poranku militarno oświatowego, który odbędzie się w niedzielę 14 b. m. w sali „Sokoła“ o godz. 11 rano. Poranek ten urządza Uniwersytet Ludowy, który za pracę swą uzyskał uznanie i poparcie tak u inteligencji, jakoteż mieszczaństwa żywieckiego. Około 300 członków, biblioteka 1500 tomów licząca, czytelnia o 30 czasopiśmie, mnoga liczba odczytów i wieczorków — oto rezultaty niecałego roku pracy. Na program poranku złożą się: prelekcja prof. Kropatscha z Krakowa, solo fortepianowe p. Maryi Okuljarowej, śpiew solo p. Batora z akomp. p. M. Okuljarowej, deklamacja dra Fonferki i chór studentów szkoły realnej.

Z łoboru rosyjskiego

Napady bandyckie. W ubiegły poniedziałek, jak donoszą z Warasawy, o godz. 9 wieczorem do wagonu tramwajowego na stacji krańcowej przy ulicy Dworskiej w chwili, kiedy konduktor z motornym spożywali kolację, weszło 3 ludzi. Jeden przyłożył lufę rewolwerową konduktorowi, drugi motornemu, a trzeci zabrał torbę z pieniędzmi i biletami poczem wszyscy zbiegli. Zarządzone pościgi nie dały żadnego rezultatu.

W nocy z soboty na niedzielę na szosie pod Częstochową kilku bandytów uzbrojonych w rewolwery nadło na liczną grupę chasydów, jadących do „cadyka“ z Pilicy. Bandyci obrabowali ich o pieniądze, jednemu tylko zabrali 400 rubli. Po rabunku wystrzelili, przyczem zranili jednego chasy i umknęli bezkarnie.

B. BABRYELSKA, Kraków, kupuje, sprzedaje i naprawia — fortepiany, pianina, harmonie i pianetę — krajowe i zagraniczne, nowe i przegrane — z gotówką i na spłaty bez zaliczki.

Lokaut drukarzy.

Dowiadujemy się, że wiadomość, zaczerpnięta z źródeł wiedeńskich, jakoby właściciele drukarni w Austrii czynili starania o podjęcie rokowań cennikowych, okazała się przedwcześnie.

Tryest. Tutejsze drukarnie odczuwają dotkliwie bierny opór zecerów w związku z ogólnym ruchem personalu drukarskiego. Najbardziej dotknięte są dzienniki.

TELEGRAMY

z dnia 11 grudnia.

Socjalni demokraci o polityce zagranicznej Austrii.

Wiedeń. Na wczorajszym posiedzeniu delegacji austriackiej tow. Ellenbogen oświadczył, że to co zaszło w ostatnim roku na Bałkanach nie jest w istocie niezmiennym, jak to co się wydarzyło w r. 1789 we Francji, a u nas w r. 1848 mianowicie była to rewolucja przeciw feudalizmowi, mająca to samo znaczenie, jak w innej formie dokonana rewolucja w Rosji w r. 1905. Jedynym zadaniem polityki zagranicznej Austrii wobec wydarzeń bałkańskich powinno być przypatrywanie się z założonymi rękami wydarzeniom w przekonaniu, że rola Austrii na Bałkanach się skończyła. Zastęgi pokoju nie można przypisywać ministerstwu zagranicznemu, lecz raczej sojusznikowi niemieckiemu. To też sumy wydane na rzekome utrzymanie pokoju były niepotrzebne i równały się prawie wojnie. Jedną tylko zasługę przypisać należy polityce zagranicznej, mianowicie ogromne poszkodowanie na politycznych interesach gospodarczych. Polityka swoją ministerstwo spraw zagranicznych sprawiło, że monarchia uzyskała nieśmiertelną nieprzyjaźń Serbów, zrazila do siebie Rumunię, wywołała niezadowolenie w Niemczech a rozgoryczenie całe Europy, ponieważ uważane monarchię za mściciela pokoju. Albania będzie kosztowała monarchię wiele pieniędzy i trudów, a przede wszystkim spowoduje utratę przyjaciela (Włochy). Najważniejszym zadaniem jest skonsolidowanie wewnętrzne. Mowca następnie omawiał aspiracje narodowe prawie wszystkich ludów monarchii i apetyty państw ościennych monarchii i wyraził przekonanie, że te aspiracje mogą być sparatyzowane jedynie przez zaprowadzenie demokratycznych urządzeń i narodowego samorządu, gwarantującego tymże ludom możliwość dalszego rozwoju.

Wykluczenie języka polskiego w samorządzie miejskim Królestwa Polskiego.

Petersburg. Rada państwa mimo przemówienia prezydenta ministrów za dopuszczeniem polskiego języka na posiedzeniach zarządów miejskich w Królestwie Polskiem, odrzuciła to postanowienie 94 głosami przeciw 74.

Petersburg. Na wczorajszym posiedzeniu Rady państwa, na którym odrzucono postanowienie projektu ustawy o zarządzie miejskim, dopuszczające język polski do obrad w zarządach miejskich, prezydent ministrów Kokowcew oświadczył że rząd uważa za konieczne przedstawienie Radzie państwa względów, które skłaniają go do popierania dopuszczenia języka polskiego do obrad w zarządzie miejskim w Królestwie Polskiem. Rząd miał też rzeczy na względzie: wychodził on po pierwsze z założenia, że językiem państwowym jest język rosyjski, jednakże fakt ten nie wyklucza dopuszczenia języka lokalnego. W przedłożeniu chodzi głównie o poprawę zarządów miejskich, a poprawa taka może nastąpić tylko wtenczas, gdy do pracy w tych zarządach znajdują dostępnymi żywość miejscowe.

Ponieważ ludność obszarów nadwiślańskich nie włada dostatecznie językiem rosyjskim, więc dopuszczenie języka polskiego ułatwiłoby ludności wzięcie udziału w gospodarce miast. Prezydent ministrów wykazywał bezpodstawną obawę, jakie przeciw takiemu projektowi podnoszone ze stanowiska interesów jednolitości państwowej. Poprawa zarządu miejskiego we wspomnianych obszarach jest możliwą tylko w drodze urzeczywistnienia zapatrywania rządu tą sprawą. To zapatrywanie powinni podzielić wszyscy, którzy przywiązują wagę do myśli zjednoczenia wszystkich słowiańskich szczepów pod opieką szczepu rosyjskiego.

Południowa granica albańska.

Rzym. Komisja dla ustalenia granic południowo-albańskich ukończyła swe prace. Z Argyrokastru udaje się komisja do Włoch, albo na Korfu, skąd członkowie jej zawiadomią swoje rządy o osiągnięciu porozumienia w sprawie wytyczenia południowo-albańskiej granicy, a to w głównych rysach według projektu angielskiego członka tej komisji.

Po wyborach w Bułgarii.

Sofia. Król przyjął wczoraj przewodców trzech stronnictw rządowych: Radosławowa, Genadjewa i Tonczewa. Z kompetentnej strony zapewniają, że nie zapadła jeszcze żadna uchwała. Rząd zajmie zrazu stanowisko wyczekujące i będzie zabiegał o kompromis z agraryuszami. Od rezultatu tych zabiegów zawisłem będzie dalsze stanowisko rządu.

Wybuch w kopalni węgla.

Charków. W pobliżu stacji W. Iżyżewo nastąpił wybuch w kopalni węgla. Pięciu robotników zginęło, pięciu rannych.

Rozmałość.

Templeta ptaków w świetle statystyki. Za przykładem Stanów Zjednoczonych, które zabroniły

wywozu i wwozu piór ptasich zamierza Anglia, za pomocą specjalnego prawa, położyć kres tępieniu ptaków. W Londynie odbyło się niedawno wielkie zebranie, które postanowiło stanowczo się tego domagać. Jeden z członków zebrania, James Buckland, w referacie swoim podał daty, świadczące o niemiłosiernym tępieniu ptactwa. Według urzędowej statystyki handlowej w przeciągu ostatniego roku sprzedano 20.175 rajeńców, 17.711 rajskich ptaków, 4112 kolibrów 5794 ogonów lir i t. p. Ochrona ptactwa powinna się jednak rozciągać nie tylko na ptaki ogarnięte modą, ale też i na te ptaki, które są w jakimkolwiek związku z handlem. Tak naprzykład przed kilku laty widział referent na jednej wyspie koło Ameryki południowej stada albatrosów, liczące do trzystu tysięcy sztuk. Kiedy tego roku koło tej wyspy przejeżdżał, zastał tam zaledwie kilkaset sztuk. Reszta — wytepli myśliwi.

Z humorystyki paszportowej w Rosji. Na mocy rozporządzenia gubernatora polemajster miasta Wilna nakazał komisarzom cyrkulowym, aby przy wydawaniu poświadczeń osobom starającym się o paszporty zagraniczne, wymieniali przyczyny, powodujące wyjazd za granicę i ażeby wyjaśniali petentom, że dla potwierdzenia wymienionych przyczyn muszą mieć odpowiednie dokumenty. Ciekawa rzecz, jakie dokumenty mają np. potwierdzać eryjącą chęć wyjazdu za granicę dla odpoczynku, bądź w interesach osobistych.

Dżuma w Rosji. Zaraza morowa w stepach Kirgiskich grasuje poważnie: do dnia 4 b. m. z 373 wypadków — 361 zakończyło się śmiercią. Ofiarowi zarazy są prawie wyłącznie Kirgizi.

Ludność Kijowa. Stosownie do danych biura adresowego w dniu 1 stycznia b. r. Kijów liczył 574 356 mieszkańców. W tej liczbie było 449 535 prawosławnych i staroobrzędowców, 56 318 żydów, 44 037 katolików, 11 259 ewangelików, 1293 mormonów, 105 ormian 808 karaimów i cudzoziemców różnych wyznań 11 006.

Ze stowarzyszeń i zgromadzeń.

* „**Lutnia Robotnicza**“ w Krakowie odbywa próby w każdy poniedziałek i piątek punktualnie od godz. 8—9 wieczór. W te same dni przyjmuje się wpisy nowych członków czynnych, jak i wspierających, wkładka tygodniowa wynosi 10 h. Wpisowego niema. Zarząd chóru uprasza wszystkich towarzyszy, chcących się zapisać, by to uskutecznił jak najwcześniej.

* **Wiedeń.** W niedzielę 14 b. m. o godz. 2 1/2 po południu w sali p. Neumana, L. Johannegasse 12, odbędzie się polskie zebranie partyjne z porządkiem dziennym: 1. Sprawozdanie z XIII Kongresu P. P. S. D., odbytego w Krakowie. 2. Wnioski. Referować będzie delegat tow. L. Terakowski. Z powodu ważności sprawy obecność towarzyszy konieczna.

NADESŁANE.

Dobry apetyt

jest i pozostanie zawsze ważną rzeczą. Kto atoli nie ma chęci do jedzenia, niech się weźmie do tranowej emulsji Scotta, która od dziesiątek lat okazała się środkiem apetyt podniecającym, wzmacniającym. W przeciwieństwie do zwykłego tranu, emulsja Scotta jest smaczną i tak łatwą do strawienia, że przy zżywaniu tego pożywienia środka niema żadnych trudności. Tranowa emulsja Scotta, zaczynając wzmacniać ciało, wywołuje równocześnie naturalną potrzebę pożywienia w ten sposób, że zwykłe potrawy znów chętnie się spożywa i dostaje na nowo wesołego usposobienia i chęci do życia.

Dorośli i dzieciom wywodzić każdego czasu, tak w lecie, jak w zimie, wborne usługi, jako środek wzmacniający, tylko z najczystszych i najskuteczniejszych składników wyrobiona tranowa emulsja Scotta.

Cena oryginalnej fiaszki 2 K 50 h. Do nabycia we wszystkich aptekach. Po nadesłaniu 50 h w znaczkach pocztowych do Scott & Bowne, G. m. b. H., Wiedeń V I., z powołaniem się na niniejszy dziekanik przesyła się jednorazowo próbkę dla skosztowania przez jedną z aptek.

GŁOS NAUCZYCIELSTWA LUDOWEGO

PRENUMERATA ROCZNA
wraz z dodatkiem „Ruch pedagogiczny“ dla nauczycieli Związku 8 koron.

ORGAN ZWIĄZKU NAUCZYCIELSTWA LUDOWEGO
POŚWIĘCONY SPRAWOM ZAWODOWYM
WYCHODZI DWA RAZY W MIESIACU

Adres Redakcji i Administracji:
Kraków,
Rynek Główny L. 28.

XIII. Kongres P.P.S.D.

(Ciąg dalszy).

Sprawozdanie parlamentarne.

Referent poseł Moraczewski podkreśla na wstępie, że trudno znaleźć drugi tak solidarny klub jak klub polskich socjalnych demokratów. Za wszystko, co posłowie nasi robili, klub przyjmuje solidarną odpowiedzialność, w tej liczbie za mowę posła Liebermana, przeciw której wystąpił dr B. Drobner.

Dlaczego mimo pracy i mimo zdolności naszych posłów klub nasz nie przynosi takich rezultatów, jakich spodziewaliśmy się w czasie walki o 4 przymiotnikowe głosowanie? Wszak niektórzy spodziewali się, że 80 posłów socjalistycznych z ogniem i temperamentem przewróci wszystko do góry nogami.

A jednak — przedewszystkiem parlament dał nam zwierciadło Austrii; niezmacona kuryalnym systemem kwestwa narodowościowa odgrywała główną rolę. Musimy odróżnić dwie strony w tej kwestyi — szowinizm, podsuwany przez burżuazję, jako odtrutkę na socjalistów, a te żywotne kwestye, które istotnie dotyczyły podstawowych rzeczy dla poszczególnych narodowości (szkoła, przemysł). Taka kwestya prze myślu narodowego dotyczy przecie także klasy robotniczej. I przed rozwiązaniem tej ostatniej kwestyi narodowościowej niepodobna u nas przeprowadzić żadnych potężnych reform. Sprawa ta stała się najplastyczniejszą wówczas, gdy stanęliśmy w obliczu wojny, — gdy zachowanie się np. Rumunów lub Serbów w Austrii mogło mieć doniosłe znaczenie dla konfliktu rosyjsko-austriackiego. Na 10 narodów austriackich aż 8 zeńka za granicę, i tylko 2 (czwarta część ludności) mocno trzyma się Austrii. Austrija stoi dziś na przełomie: jeśli nie potrafi rozwiązać kwestyi narodowościowej, nie będzie siły, która by mogła ją utrzymać! (Brawo!) A te raz wyobraźcie sobie na cele państwa rząd, który chce rządzić starymi metodami — dzieł i panuj! Przypomnijmy absolutystyczne rządy w Chorwacji. Przypomnijmy walkę z Włochami w Tryeście. Przypomnijmy zawieszenie konstytucyi w Czechach. A przypomnijmy politykę wobec reformy sejmowej w Galicyi i napędzenie Bóbrzyńskiego!

W taki parlament, przesiąknięty temi sporami, wnieść obstrukcyę socjalistyczną, — to oznacza zniszczenie parlamentu i państwa. Rozbijanie tego parlamentu — to sabotaż, to niszczenie fabryki i narzędzi pracy. Wszak parlament, — to jedyny kł, spajający te narody. To łatwo zrobić, ale wziąć za to odpowiedzialność niełatwo.

Są ludzie, podejrzewający nas, że chodzi o dyety poselskie, podczas gdy większość z nas lepiej materyalnie stała przed posłowaniem, niż obecnie. Jest to zarzut niesprawiedliwy i krzywdzący (Oklaski).

Czesi nigdy by się nie zgodzili na wyłączenie choć jednego powiatu. Tak samo my, jakkolwiek Galicya nie jest żadnym tworem historycznym, nie zgodzimy się na odłączenie części Galicyi. Sprawę narodowościową musimy załatwić wewnątrz kraju.

Wyobraźcie sobie, że w tym wirze namiętności narodowościowych musimy przepychać sprawy społeczne, ustawy ochronne! Rozumiecie, że nie możemy przyjść z wielkimi rezultatami.

W ostatnich czasach na wstrzymanie prac parlamentarnych wpłynęła obawa wojny, gdyż rząd bał się krytyki swej głupiej polityki zewnętrznej i wewnętrznej. Parlament odbył minimalną ilość posiedzeń.

Szegół naszej działalności znajdziecie w obszernym sprawozdaniu drukowanym. Nie będę omawiał więc szczegółów. Sprawę ustawodawstwa ochronnego poruszy zaraz po mnie tow. Hudec. Gdy patrzycie na nasze sprawozdanie drukowane, przypomnijcie sobie, że Koło polskie dotychczas nie zdobyło się na sprawozdanie ze swej działalności, — bo się wstydzi! Bo musiałoby opowiadać o skandalicznych spra-

wach — o podkopywaniu się np. pod prezesa tegoż Koła Głabińskiego. To znaczy solidarność Koła. Przypomnijmy, jak zwalczano ów „blok“ — jak zwalczano Bóbrzyńskiego, jak obalono Stapińskiego, jak teraz spiskuje się przeciw Leowi. Koło musiałoby opowiadać o wszystkich tych intrygach, o obrzucaniu kałem itd.

Gdy np. patrzy się na intrygę przeciw Stapińskiemu, to mimo tego, że to może jest w interesach naszej partii, budzi się czyste ludzkie uczucie wstrętu. I temu dał wyraz poseł Diamand. Bo mimo wszystko ten człowiek położył dużo zasług wobec chłopów.

Kończę. Z dumą stoję tu przed wami. Mimo szczupłej liczby klub nasz jest powszechnie szanowany dzięki swej konsekwentnej taktyce. Starał się łagodzić antagonizmy czesko-niemieckie. I choć ten spór istnieje jeszcze, to jednak idea socjalistyczna dotyczy wszystkich, i mimo braku formalnego związku idziemy wszyscy razem w jednym szeregu. (Burzliwe oklaski).

Dyskusya.

Poseł Hudec omawia kwestyę ubezpieczenia społecznego. Od początku istnienia organizacji robotniczej żąda klasa robotnicza ubezpieczenia społecznego. Nie chodzi o jałmużnę, ale o prawo na wypadek nieszczęścia i dlatego domaga się obok ubezpieczenia od choroby, zaopatrzenia od wypadków, na starość, dla wdów i sierót, oraz na wypadek bezrobocia. Żądania te nie odbijały się echem w parlamencie; mówiano o nowym obciążeniu klasy robotniczej podatkami. Ale dzięki wzrostowi siły tej klasy, rząd i sfery rządzące uznały, że coś musi się zrobić.

Ubezpieczenie na wypadek choroby i od wypadków były w swem założeniu złe, bo dawały niedostateczne świadczenia. Ale przecie coś dawały. Co jednak robić z starcami, z wdowami i sierotami? Ubezpieczenie od choroby będzie polepszone i rozszerzone, natomiast ubezpieczenie od wypadków nie zostało zmienione. Projekt rządowy z przed 5 laty wprowadza ubezpieczenie na starość i niezdolność do pracy, dając podstawę do nadziei, daje podstawę do dalszego rozwoju na tem polu. Ubezpieczenie to będzie surogatem i nie zabezpieczy należycie bytu. Ale i to ubezpieczenie na potyka na trudności. Mimo zapowiedzi, że państwo przystąpi do załatwienia konieczności ludowych, projekt jeszcze nie jest po 5 latach u stawa a przyspieszyć go może tylko silna postawa klasy robotniczej. Kongres stanowczo i niedwuznacznie oświadcza, że nie będzie długo i cierpliwie czekał na spełnienie żywotnego dla robotników posulatu. (Oklaski).

Wsunięcie do projektu ubezpieczenia samodzielnego jest dla obu ubezpieczeń szkodliwym. Robotnicy będą do ubezpieczeń samodzielnego dopłacać ze swej kieszeni i dlatego żądaliśmy rozdzielienia tych ubezpieczeń. Dla robotników ubezpieczenie jest gotowe, ale sprawa ubezpieczeń samodzielnego utrudnia sprawę, tembardziej, że Koło polskie zażądało dla Galicyi specjalnych postanowień. Koło żąda także wyłączenia robotników rolnych od ubezpieczenia. Jest to niesłychana perfidia: z jednej strony mówią, że chłop nie może zapłacić 6 koron rocznie na ubezpieczenie, a z drugiej strony nakładają na chłopów podwyższony podatek od wódki i wentylują w sejmie nałożenie podatku za posyłanie dzieci do szkoły po 2 K od głowy rocznie.

Wyłączenie Galicyi jest grą obszarników, którzy nie wstydzą się brać bonifikacyi spirytusowych, a nie chcą płacić kilku koron za ubezpieczenie robotników rolnych! Od stycznia do grudnia Koło polskie nie powiedziało wyrażnie czego chce, a dopiero w ostatnich dniach powiedziało, że chce wyłączenia chłopów i robotników rolnych, słowem tych, którzy na pańskim folwarku pracują.

My protestujemy przeciw wyłączeniu Galicyi, bo jak nie wyłączają nas od ciężarów podatkowych, to niechże nas nie wyłączają, kiedy coś ma przyjść dla ludu. (Oklaski) Jednak w interesie przyjscia ustawy do skutku nie posunęliśmy się aż do uniemożliwienia ustawy, bo to byłoby dla wrogów najmlze.

Stawia następującą rezolucyę:

„Pod naciskiem organizacji robotniczych i dzięki żądaniom posłów socjalno-demokratycznych w parlamencie przedłożył rząd przed pięciu laty projekt ustawy o ubezpieczeniu społecznym, obejmujący reformę ubezpieczenia na wypadek choroby i ubezpieczenia od wypadków oraz wprowadzający ubezpieczenie dla inwalidów i dla starców.

Z motywów politycznych, skierowanych przeciwko partii socjalno-demokratycznej, połączył rząd w projekcie swoim ubezpieczenie robotnicze z ubezpieczeniem samodzielnym przedsiębiorców i chłopów, a tem samem utrudnił wprowadzenie w życie ubezpieczenia.

Przeciwko temu połączeniu ubezpieczenia robotniczego z ubezpieczeniem samodzielnym zaprotestowała klasa robotnicza, ale zarówno rząd, jak i stronnictwa burżuazyjne obsłaja przy tem połączeniu, które wyjść musi na szkodę tak ubezpieczenia robotniczego, jak i na szkodę połączonego z niem ubezpieczenia dla samodzielnego.

Zastępcy klasy pracującej w parlamencie, pragnąc najrychlejszego wprowadzenia ubezpieczenia robotników, brali udział w obradach nad projektem ustawy, starając się o usunięcie z niej postanowień dla rozwoju ubezpieczenia szkodliwych, gdy reprezentanci Koła polskiego i Klubu ukraińskiego zażądali wyłączenia z ubezpieczenia społecznego samodzielnego chłopów galicyjskich, a także robotników rolnych i leśnych.

Klub polskich posłów socjalno-demokratycznych przez swojego zastępcę w komisji dla ubezpieczenia społecznego zaprotestował przeciwko stwarzaniu specjalnych postanowień dla Galicyi, a w szczególności przeciwko wyłączeniu z ubezpieczenia na wypadek choroby, na wypadek inwalidowności i na starość robotników leśnych, tudzież robotników zawodowych, zatrudnionych przy gospodarstwach rolniczych i domaga się najrychlejszego ukończenia obrad na projekcie ustawy o ubezpieczeniu społecznym.

Kongres XIII. polskiej P. S. D. Galicyi i Śląska pochwała stanowisko zajęte przez Klub polskich posłów socjalno-demokratycznych w parlamencie i oświadcza, że klasa robotnicza nie ścierpi dalszego przewlekania tej doniosłej i pięknej sprawy, którą zarówno rząd, jak stronnictwa burżuazyjne rozmyślnie przewlekają.

Sulczewski (Kraków) wskazuje, że cała burżuazja bez różnicy wyznania i narodowości łączy się w zwalczaniu robotników. Nasi posłowie robili co mogli, aby te zamachy odeprzeć. Ani w Damie, ani w Berlinie niema posłów polskich, którzy tak bronią interesów naszego narodu, jak nasi posłowie. (Oklaski). Zaleca propagandę trzeźwości i zaleca przyjęcie następującej rezolucyi:

„XIII Kongres przyjmuje sprawozdanie z czynności parlamentarnej Klubu polskich posłów socjalno-dem. do wiadomości, wyrażając im za ich sumienną obronę interesów polskiej klasy pracującej uznanie, oraz za obronę całego narodu polskiego zupełne zaufanie“.

Poseł dr Lieberman, witany oklaskami, reaguje na zarzuty przeciw niemu podniesione. Co do mowy jego w parlamencie, o której mówił dr Drobner, oświadcza, że wygłosił ją z upoważnienia Klubu. Sytuacja wtedy była taka, że wskutek błędów oficjalnej polityki zagranicznej, cała Austrija czuła jakby broń przyłożoną sobie do piersi przez Rosyę. Zdawało się, że lada chwila przyjdzie do wojny. Polska socjalna demokracja uważała za swój obowiązek dać robotnikom, całemu narodowi wskazania na przyszłość, dać wyraz bólowi, jaki od stu lat przenika nasze serca. Dałem temu wyraz, na podstawie upoważnienia klubu, że w razie sprowokowania nas przez Rosyę, klasa robotnicza polska zwróci się przeciw Rosji po stronie Austrii. Atak Rosji godzi w nasz kraj, w nasze swobody i prawa, w klasę robotniczą, w to, co tyłu walkami wywalczyliśmy. Stając przeciw Rosji, stajemy w obronie naszej kultury. Mając do wyboru między bagnem austriackim a knutem rosyjskim, nie możemy się ani chwili zawahać stanąć do walki przeciw knutowi. (Oklaski). Carat jest najgorszym wrogiem polskiego narodu i dlatego musimy przeciw niemu walczyć. (Oklaski). Co mielibyśmy w wojnie z Rosją robić? Siedzieć spokojnie, pogłębiać świadomość socjalistyczną, robić strejk generalny? Nasza misja dziejowa nie ustaje wobec

GŁOS KOBIET

ORGAN POLSKIEJ PARTII SOC.-DEM.

PISMO POŚWIĘCONE SPRAWOM ORGANIZACJI KOBIET PRACUJĄCYCH
WYCHODZI DWA RAZY NA MIESIĄC
POD REDAKCYĄ DORY KLUSZYŃSKIEJ

Wyborny miód deserowy, kuracyjny rarytas z własnej pasieki, 5 kg. K 850. Miód patoka . . 5 kg. K 820. Masto stołowe, codzień świeże 5 kg. paczka K 12—, wysyła za zaliczką J. Farba, Podhajce 79.

Miód pszczoły patoka, deserowy kuracyjny rarytas w 5 kg. blaszankach za K 7-75 wysyła I. Brandes, Husiatyn 18.

Miód patoka, bez domieszek, prawdziwy. 5 klg. koron 9-50 franko z opakowaniem. Doskonałe miody do picia, domowego wyrobu w beczkach: po 80 hal., 1 K i 1-20 za litr loco Zbaraż. Za czysty i prawdziwy gwarantuje i wysyła Eugeniusz Biliński, Zbaraż

Miód pszczoły pod gwarancją naturalny podolski gęsty, deserowy i kuracyjny. Blaszanka 5 kg. K 7-80, najprzedniejszy lipcowy K 8—, wysyła za zaliczką Szymon Ganga, Husiatyn 10

Poszukuję od 1 stycznia 1914 **technika asystenta**

znającego perfect koronowe i mostkowe roboty. Zgłoszenia do dentysty Adolfa Gelbarda w Częstochowej, II. aleja Nr. 18.

Grzyby suszone tegoroczne

jasnych 1 kg. 550, ciemnych 1 kg. K 4—, przy odbiorze 5 kg. opłatnie, wysyła za zaliczką T. Chaloupka, Svetec, Czechy.

KREM WSCHODNICH PIĘKNOŚCI

znakomity środek na pęgi, plamy na twarzy, wszelkie wyrzuty skórne i przyszczo. Wygląda wydelikata twarz do tego stopnia, że nadaje skórze młodą świeżość. — Cena słoika 1 kor.

MYDŁO wschodnich piękności.

Mydło to specjalnie przyrządzone do mycia wraz z kremem. Cena 1 korona.

APTEKA

pod „ZŁOTYM JELEMEM“ we Lwowie, Rynek 18.

Pracownia i magazyn

NAJTAŃSZA

pracownia i magazyn

robót ręcznych

oraz Zakład rysowni

„KAROLINA“

w Krakowie

obecnie 49

Grodzka

poleca nowości w robotach

szycielskich i wykończonych

wielki wybór najnowszych

przyborów do haftu oraz robót

emalowanych. — Przyjmujemy

wszystkie oprawy podszewek

szewów i dywanów.

Wieloletnia praktyka w szyciu.

KORONA

TYGODNIOWO

można sobie spłacać u

TEATR ZŁUDA

ŚWIETLNY

KRAKÓW, RYNEK, PAŁAC SPISKI

Początek w dniu powszednie o 4, w niedzielę i święta o 3 popoł.
Ceny miejsc: I. miejsce K 1-10, II. miejsce 88 hal., III. miejsce 44 hal.

Północno Niemiecki Lloyd w Bremie

(Norddeutscher Lloyd Bremen)

Generalna Agencja dla Galicji we Lwowie, ulica Grodecka 93

Regularny, bezpośredni przewóz parowcami
— pociągami, cesarskimi i pocztowymi —

z Bremy do Ameryki Kanady

Stanów Zjedn. (Nowego Jorku, Filadelfii, Baltimore, Galvestonu), Brazylii i Argentyny (Buenos Ayres itd.)

Sprzedż biletów kolejowych do każdej stacji

Ameryki Północn. i Kanady

Wszelkich wyjaśnień co do podróży udziela Generalna Agencja dla Galicji
LWÓW, ULICA GRODECKA L. 93.

Na listy odpisuje się po polsku, po rusku i po niemiecku.

Ważne dla pijących piwo!

Ważne dla pijących piwo!

Jednorazowa próba przekona każdego

że

Piwo Limanowskie

jest najlepsze i najzdrowsze.

Wszędzie do nabycia.

Wszędzie do nabycia.

Z dobrego

najlepsze!

SINGER Co, Tow. Akc. maszyn do szycia
LWÓW: ul. Halloka 1, Gródecka 56 i Łyzakowska 22.

Strzeg., ul. Sobieskiego 6. Sambor, ul. Kopernika 5. Rzeszów, Trzebiego 10. Jarosław, ul. Granwalska 10. Przemyśl, ul. Mickiewicza 4.

Drogie czasy

W drogich czasach ważnem jest przy
pomnieć sobie, że

Dra Oetkera proszkiem do pieczywa
po 12 hal.

sporządzone leguminy są ważną częścią po
żywienia i przytem stosunkowo tanie.

Posługiwać się należy Dra Oetker
receptami, które się darmo w każdym skle
pie spożywczym dostaje. Gdzie nie m
pisze się kartkę korespondencyjną do Dr
Oetkera w Baden koło Wiednia.

Baczyć należy, by otrzymać prawdziwy wyrób Dra Oetker
Główny skład i zastępstwo El. Krause, Lwów. Telefon 54

Już wyszły z druku po konfiskacie,
interpelacya

„CZERWONE ŚWIATŁO“

Misy socjalistyczne dla ludu roboczego
pod redakcją Zygmunta Klemensiewicz

Zeszyt za grudzień p. t.:

Precz z militaryzmem!

zawiera artykuły posłów Dra Liebknechta,
Bobrowskiego, Moraczewskiego, Regera, op
dania i poezye na tle życia wojskowego
Zeszyt zdobią liczne rysunki. Cena wszędzie
Wysyłka wyłącznie tylko za zaliczką lub
przedniem nadesłaniem należytości.

Zamówienia nadsyłać odwrotnie na adres: „
Ludu“, Kraków, ulica Dunajewskiego 5, II. p.

Bardzo tani

kupuje się

prawdziwe petersburskie kalosze

u firmy

ALFRED FRÄNKEL, Kraków
Rynek gł. 14, Telefon 2347.

Męskie wycięte para kor.

Męskie z klapami (Slipery) „ „

Damskie wycięte (także do klockowych

obrasów) „ „

Sniegowce męskie, damskie i dziecięce po

cznie niskich a stałych cenach.

Wszelkie fasony i gat. są w wielkich ilościach na skł

Zamówienia z prowincyi uskutecznią się odwr

pocztą za zaliczką.

SUKNA i modne materiały damskie i
męskie poleca dom szycielski
PROKOP SKORKOWSKI I SYN ZEF
w WUMPOLE, OZERNY.
Próbki na życzenie gratis.
Cena bardzo umiarkowana.

Linia Hamburg—Ameryka

Regularne przewożenie podróżujących
znanymi pierwszorzędnymi parowcami

HAMBURG—NOWY-YORK

HAMBURG—FILADELFA

HAMBURG—KAN

Hamburg—Brazylia

Hamburg—La Plata

Hamburg—Arabia

Hamburg—Persya

Hamburg—Afryka

Hamburg—Indy zach

Hamburg—Ameryka

Hamburg—Ameryka

Hamburg—Ameryka

Hamburg—Ameryka

Hamburg—Ameryka

Hamburg—Ameryka

Hamburg—Ameryka

Hamburg—Ameryka

Hamburg—Ameryka